

korát, elvesztve látását, hallását is. Szműve: »Jegygyűrű«, sorstragédia.

Litolff Henry, 1867. jan. 2-án zongorahangversenyt adott a Nemzeti Színházban. Jan. 13. matinéeje volt az »Európa« termében, jan. 16-án pedig búcsúhangversenye a Nemzeti Színházban.

Litschner Aurélia, operaénekesnő, a párizsi nagyopera tagja, sz. Munkácson. 1860-ban végezte a párizsi konzervatóriumot. Ezután Lyon, Toulouse, Marseille, Brüsszel és Párizs színpadjain aratott dicsőséget a magyar névnek. A Nemzeti Színházban 1865. aug. 31-én vendégként fellépett a »Lammermoori Lucia« c. opera címszerepében. Erről a szerepléséről így ír az egykori kritika: »A színpadon otthonos, nemcsak szépen énekel s hangja jól iskolázott, hanem szépen is játszik. A tetzés tetőpontját érte el a harmadik felvonás örülési jelenete után s négyszer hívták ki.« (»A Hon«, 1865. szept. 2.) A »Fővárosi Lapok« ugyanakkor ezekben emlékezik meg: »A legrokonszenvesebb, kedves, csengő hangokkal rendelkezik s mindent könnyűséggel párosítja... Trillái könnyedek és hibátlanok, recitatívjei pedig mintaserűek.«

Littel Philipp fordította (1913.) a newyorki Liric-Theatre-nek Molnár Ferenc »A testőr« c. vj-át »Where ignorance is Bliss« cím alatt.

Liturgiai dráma. (Lásd: Egyházi színjáték.)

Litzenmayer Leopoldina, (Benkő Józsefné), táncosnő, sz. 1858-ban, Pesten, megh. 1923. ápr. 19-én, u. o. Színpadra lépett 1871-ben, Molnár Györgynél, a budai Népszínházban, azután később a budapesti Népszínház tagja lett. Innen Kassára került. 43 évig működött a pályán. 1914. okt. 1-én nyugalmába ment. — Huga: Litzenmayer Szidónia, táncosnő, sz. 1865-ben, Pesten. Már 5 éves korában a budapesti gyapjú uccai német színház balletkarában gyakorolta magát. 1871-ben Molnár György tagja. Innen vidékre kap meghívást és nővérével együtt a legkiválóbb táncosnők közé emelkedik. Kolozsvár, Nagyvárad, Kassa, Arad, Temesvár, Szeged közönsége rajongva ünnepelte az is-

mert testvér-párt. 1893. júl. havában Delli Lajos (L. o.) színészhez ment nőül, Nagybescskereken. Férjhezmenetele után lemondott a színpadi szereplésről, majd 1914. okt. 1-én nyugdíjba vonult, később reaktiváltatta magát, míg azután 1926. ápr. 1-én végleg nyugalmába ment.

Locsarek György, színházi karnagy, sz. 1844-ben, Bécsben, megh. 1885. jún. 8-án, Kolozsvárott. Pályáját mint katonai zenész kezdte, onnan kilépve, 1868-ban a marosvásárhelyi, majd a kolozsvári színház első hegedűse lett, Fehérváry Antalnál, majd 1872-ben első karnaggyá léptették elő. Szakképzettségéért nagyra becsülték, teljes odaadással élt hivatásának. 1874. jún. 22-én Kolozsvárott házasságra lépett Némethy Gizellával. (Lásd alább.)

Locsarek Györgyné Némethy Gizella, színésznő, sz. 1852-ben, Pesten, megh. 1921. dec. 26-án, Kolozsvárott. Atyja sujtai Némethy Sámuel hites ügyvéd volt. Atyja halála után felköltözött Pestre és itt egy kigyó uccai divatárúzetben tanult. Később Pécsre vetődött, ahol nővére, Némethy Irma színésznő volt. Itt Szigeti Imre színigazgató meghallotta gyönyörű hangját, azonnal szerződtette 12 frt havi fizetéssel. Ekkor 16 éves volt. Innen Jánosfi társulatához szerződtött, azután Szuper Károlyhoz, később eljutott Kolozsvárra, amikor is báró Huszár intendáns-tól a kórusból való felmentését kérte, mivel azonban kérését nem teljesítették, Budára szerződtött, Fehérváry Antalhoz, alténekesnőnek, azután Aradon működött, ahol 6 évet töltött, onnan Gerőffy Andor társulatához ment, majd Mosonyi Károlyhoz Szabadkára, tőle megválva, Debrecenbe kapott meghívást, ahol 13 évet töltött. Itt Komjáthy János volt az utolsó igazgatója. A pályán 36 esztendeig működött.

Lódobogás. Sokszor előfordul, hogy a szerzők instrukciójába lódobogást írnak elő. Ezt úgy imitálják, hogy a színpad mögötti folyosókon végigrohan 10—15 ember, ezeknek erős dobogása úgy hat a nézőtérre, mintha valóban lódobogást halnának.

Loew N. Vilmos, műfordító, sz. 1847. jún. 30-án, Pápán. 1867-ben Amerikába